

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 14Sa/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3019200428
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3019200428.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Radičovou v právnej veci žalobkyne: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. O., Z. XXX, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, odbor železničnej polície, so sídlom Trenčín, Jilemnického 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č. ČSK: KRPZ-TN-ZP-1/2019 zo dňa 9. augusta 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa správnou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ČSK: KRPZ-TN-ZP-1/2019 zo dňa 09.08.2019, ktorým bolo zamietnuté jej odvolanie a potvrdené rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Oddelenie železničnej polície č. ČSK:KRPZ-TN-ZP1-110/2019 zo dňa 13.07.2019. Potvrdeným rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti extrémizmu podľa § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 27.12.2018 v čase okolo 9.20 hod. telefonovala svojmu bývalému manželovi H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., Z. XXXX/X a počas hovoru mu okrem iného uviedla „L.,“ pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala a uviedla aj iné nadávky, pričom otcom H. H. je N.. H. H., L., ktorý je U. národnosti, čím inému ublížila na cti tým, že ho urazila a vydala na posmech a úmyselne narušila občianske spolunažívanie hrubým správaním. Za tento priestupok jej bola uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch pokuta vo výške 50 eur.

2. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že tvrdenie uvedené v rozkaze, v ktorom je uznaná vinnou z extrémizmu nikdy na adresu p. N.. H. H., L.. nepoužila, nemala jediný dôvod, nakoľko sa s ním nestretáva, netelefonuje s ním, skôr naopak ho obdivuje, že vo svojom veku plnohodnotne riadi ešte svoju firmu. Žalobkyňa dôvodila, že to, čo predložil jej exmanžel p. H. H. ako údajnú nahrávku medzi ňou a ním považuje za zvukovú montáž (čiže nelegálny dôkaz), nakoľko sa ju snaží pred súdom očierniť, keďže prebieha na OS TN konanie ohľadom ich dcéry a trestné konanie (sp. zn. 4T/85/2016), kde bol p. H. H. obžalovaný, že neoprávnene vnikol na ich pozemok a následne sa žalobkyni vyhrážal vulgárne smrťou.

3. Žalovaný v podanom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 31.05.2019 bol na Oddelenie železničnej polície Policajného zboru Trenčín z Národnej kriminálnej agentúry, národnej protiteroristickej jednotky, expozitúry Západ pod ČVS:PPZ-79/NKA-PT-ZA-2019 doručený spisový materiál vo veci priestupku proti extrémizmu podľa § 47a ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.. V uvedenej veci bol správnym orgánom dňa 11.06.2019 vydaný rozkaz, kde bola žalobkyňa uznaná vinnou z uvedeného priestupku a bola jej uložená pokuta vo výške 50 eur, ktorý si prevzala dňa 14.06.2019. Dňa 18.06.2019 podala

žalobkyňa v Z. stanovenej lehote odpor proti uvedenému rozkazu, a preto bolo v zmysle § 74 zákona č. 372/1990 Zb. vytýčené ústne pojednávanie na deň 10.07.2019, o ktorom boli žalobkyňa, ako aj H. H. upovedomení a na toto pojednávanie sa dostavili. Dňa 03.07.2019 bola spísaná zápisnica o výsluchu svedka podľa § 22 zákona č. 71/1967 Zb. s N.. H. H., ktorý okrem iného uviedol, že dňa 27.12.2018 v dopoludňajších hodinách v čase asi o 9.20 hod. bol vo svojej firme spolu s jeho synom H. H. a svojou manželkou J. H.. Vtedy jeho synovi nečakane zazvonil mobilný telefón. Po tom, ako prijal uvedený hovor a zistil, že sa jedná o hovor s jeho bývalou manželkou, na uvedenom mobilnom telefóne zapol reproduktor a celý hovor si zároveň na svojom mobilnom telefóne začal nahrávať, pričom N.. H. H., L.. a jeho manželka boli svedkami celého ich hovoru. N.. H. H., L.. tvrdil, že v uvedenom rozhovore padlo niekoľko slov aj na adresu jeho osoby, kde sa žalobkyňa vyjadrila, aby mu jeho syn povedal, že je „U. a že pre neho príde NAKA každú chvíľu za tie úplatky na súde, pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala a uviedla aj iné nadávky, a to aj na adresu jeho syna. Ďalej uviedol, že dňa 02.09.2015 podala žalobkyňa na jeho syna trestné oznámenie pre únos ich maloletej dcéry, kde vtedy bol aj on prítomný pred domom žalobkyne, kde pomáhal naložiť bicykel jeho vnučky do auta. Vtedy prišla žalobkyňa k jeho autu, kde ho taktiež urážala nadávkami, že je „U.“ a pod. Dňa 27.09.2018 jeho syn dostal poštou anonymný list, ktorý obsahoval podobné oplzlé reči a zhodovali sa s obsahom nahrávky. Dňa 20.03.2016 spomínala jeho vnučka, že jej matka žiadala od nej, aby si zmenila priezvisko podľa jej matky, a to B. Y., čo odôvodnila tým, že priezvisko H. je teroristické. Dňa 29.05.2016, keď mala jeho vnučka zlomenú ruku, ktorú mala v sadre, pričom na jej žiadosť sa jej na sadru podpísal, čo jej matka skomentovala, že je to teroristický podpis. V zápisnici z ústneho pojednávania k uvedenému telefonátu žalobkyňa uviedla, že s odstupom času a po vypočutí uvedenej nahrávky je naozaj možné, že sa na adresu pána H. H. vyjadrila slovami, ktoré sa jej kladú za vinu, pričom ak to povedala, bolo to preto, že bola rozčúlená, nakoľko jej bývalý manžel nevrátil ich dcéru v riadnom čase. Konanie ju mrzí, za čo by sa pánovi H. H. chcela ospravedlniť. Žalovaný poukázal na to, že v zápisnici z ústneho pojednávania H. H., čo sa týka uvedeného priestupku a telefonátu uviedol, že keď mu žalobkyňa dňa 27.12.2018 telefonovala bol v spoločnosti jeho rodičov, keď mu náhle zazvonil mobilný telefón. Keď zistil, že mu telefonuje jeho bývalá manželka, na mobilnom telefóne si zapol reproduktor, aby to počul aj jeho otec a jeho mama ktorí boli pri ňom a celý hovor si začal nahrávať. Niekoľko slov v uvedenom rozhovore padlo aj na adresu jeho otca N.. H. H., L.., kde sa žalobkyňa vyjadrila, aby mu povedal, že je „U.“ pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala. Pred ukončením hovoru sa opäť vyjadrila slovami „H.“ Žalovaný uviedol, že rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Oddelenie železničnej polície ČSK:KRPZ-TN-ZP1-110/2019 zo dňa 13.07.2019 bola žalobkyňa uznaná za vinnú z priestupku a bola jej uložená pokuta vo výške 50 eur. Na základe podaného odvolania žalovaný rozhodnutím ČSK: KRPZ-TN-ZP-1/2019 zo dňa 09.08.2019 odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Oddelenie železničnej polície ČSK:KRPZ-TN-ZP1-110/2019 zo dňa 13.07.2019 potvrdil.

4. Žalobkyňa v následnom písomnom podaní (vyjadrení k vyjadreniu žalovaného) k vyjadreniu v zápisnici N.. H. H., L.. uviedla, že sa s niektorými tvrdeniami nestotožňuje, nakoľko sa zakladajú na klamstve, a to napr. uviedol, že podala trestné oznámenie na exmanžela dňa 02.09.2015 (žalobkyňa nevie o takom oznámení z tohto dňa), kde mu údajne mala vulgárne nadávať pred domom v O. O.. L. H. H. jej dieťa 09.08.2015 nezákonne vzal z ulice, kde jeho otec prišiel, nie pred ich dom, ale stál ďalej pri smetiakoch, kde mu H. H. dal rýchlo dcérin bicykel, aby ho dal do auta, čo videl aj terajší manžel žalobkyne a existuje o tom aj zápisnica, čiže žalobkyňa pri ňom nestála a nemohla mu vulgárne nadávať. Žalobkyňa poukázala na to, že tvrdenie N.. H. H., L.., že prišiel jeho synovi nejaký anonymný list s nejakými oplzlými rečami a on nepriamo obviňuje ju, na základe ničoho nie je založené na pravde, keďže ide o anonym, ako on tvrdí, a toto tvrdenie je z jeho strany účelové, len, aby ju očiernil. K vyjadreniu, že mala údajne okomentovať podpis N.. H. H., L.. na dcérinej sadre sa nezakladá na pravde, celé je to jeho výmysel. Žalobkyňa tvrdila, že N.. H. H., L.. v zápisnici nehovoril pravdu a z minulosti má skúsenosti, že osoba (rodinný príslušník) nie je dôveryhodná, tak celé to vníma, že p. H. H. spolu s otcom jej chcú len ublížiť a očierniť ju, lebo má usporiadanú rodinu a žije plnohodnotný život, čo sa o p. H. povedať nedá, a trápi to aj jeho otca. Trvala na tom, že uvedené v rozkaze, v ktorom je uznaná vinnou z extrémizmu nikdy na adresu p. N.. H. H., L.. nepoužila, nemala jediný dôvod, nakoľko sa s ním nestretáva, netelefonuje, skôr naopak ho obdivuje, že vo svojom veku ešte plnohodnotne riadi svoju firmu. Žalobkyňa uviedla, že to, čo predložil exmanžel p. H. H. ako údajnú nahrávku medzi ňou a ním považuje za zvukovú montáž (čiže nelegálny dôkaz), kde sa v rozhodnutí OÚ TN okrem iného uvádza, „že bez súhlasu nemôže iná osoba vykonávať nahrávku a už v žiadnom prípade túto predložiť do spisu.“ Dôvodila, že sa ju snaží p. H. pred súdom očierniť, keďže na OS TN prebieha konanie ohľadom ich dcéry a trestné konanie (sp. zn.

4T/85/2016), kde bol p. H. H. obžalovaný, že neoprávnene vnikol na pozemok a následne sa žalobkyni vyhrážal vulgárne smrťou.

5. Krajský súd v Trenčíne ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie a rozhodovanie o podanej žalobe preskúmal podľa § 194 a nasl. SSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 SSP), ktorými je súd v prejednanom prípade viazaný (§ 134 ods. 1 a § 195 SSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP) a po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, s obsahom súdneho a administratívneho spisu dospel k záveru, že správnej žalobe nie je možné priznať úspech z týchto dôvodov:

6. Predmetom konania v danej veci je preskúmanie rozhodnutia žalovaného, č. ČSK: KRPZ-TN-ZP-1/2019 zo dňa 09.08.2019, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Oddelenie železničnej polície č. ČSK:KRPZ-TN-ZP1-110/2019 zo dňa 13.07.2019. Potvrdeným rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti extrémizmu podľa § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 27.12.2018 v čase okolo 9.20 hod. telefonovala svojmu bývalému manželovi H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., Z. XXXX/X a počas hovoru mu okrem iného uviedla „L.“ pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala a uviedla aj iné nadávky, pričom otcom H. H. je N.. H. H., L., ktorý je sýrskej národnosti, čím inému ublížila na cti tým, že ho urazila a vydala na posmech a úmyselne narušila občianske spolunažívanie hrubým správaním. Za tento priestupok jej bola uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch pokuta vo výške 50 eur.

7. Z administratívneho spisu vyplýva, že Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, národnej protiteroristickej jednotke, expozitúre západ bolo dňa 11.01.2019 Obvodným oddelením Policajného zboru Trenčín odstúpené trestné oznámenie H. H. týkajúce sa trestného činu hanobenia národu, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

8. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že nie je pravda, že by pri telefonickom rozhovore nadávala na otca jej bývalého manžela. Dňa 27.12.2018 skutočne volala bývalému manželovi z dôvodu, že jej mal v ten deň vrátiť dcéru U., čo neurobil, ani po tomto telefonáte, a preto urobila oznámenie na OO PZ Trenčín, ktorá vec bola na prejednaní na Okresnom úrade v Trenčíne. Nemá žiadny spor s otcom jej bývalého manžela, ani mu nikdy nenadávala, naposledy videla H. H. na pojednávaní na súde v Trenčíne dňa 13.09.2018, pričom sa s ním nebavila. Nie je rasistka, nemá nič proti H., len jej bývalý manžel sa ju snaží očierniť, aby ovplyvnil rozhodovanie súdu vo veci starostlivosti o ich spoločnú dcéru.

9. Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná protiteroristická jednotka, expozitúra západ uznesením č. ČVS: PPZ-79/NKA-PT-ZA-2019 zo dňa 21.02.2019 v spojení s uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/1 Gn 110/19/1000-4 zo dňa 13.05.2019 podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odovzdalo vec Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Trenčín, odboru železničnej polície na prejednanie priestupku.

10. Žalobkyňa bola následne správnym orgánom I. stupňa v rozkaznom konaní uznaná za vinnú z priestupku proti extrémizmu podľa § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 50 eur. Proti rozkazu podala žalobkyňa odpor a následne prvostupňový správny orgán nariadil ústne pojednávanie, na ktoré predvolal žalobkyňu a svedkov.

11. Svedok N.. H. H., L.. na ústnom pojednávaní pred prvostupňovým správnym orgánom uviedol, že dňa 27.12.2018 v dopoludňajších hodinách v čase asi o 9.20 hod. bol vo svojej firme spolu s jeho synom H. H. a manželkou J. H.. Vtedy jeho synovi nečakane zazvonil mobilný telefón. Po tom, ako prijal uvedený hovor a zistil, že sa jedná o hovor s jeho bývalou manželkou, na uvedenom mobilnom telefóne zapol reproduktor a celý hovor si zároveň na svojom mobilnom telefóne začal nahrávať, pričom N.. H. H., L.. a jeho manželka boli svedkami celého ich rozhovoru. N.. H. H., L.. konštatoval, že okrem toho, že žalobkyňa jeho synovi vyčítala, že jej nevrátil maloletú U. H. a vulgárne mu nadávala, tak niekoľko slov v uvedenom rozhovore padlo aj na adresu jeho osoby, kde sa žalobkyňa vyjadřila, aby mi syn povedal, že som „U.“ a že pre mňa príde NAKA každú chvíľu za tie úplatky na súde, čo si vymyslela, pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala a uviedla aj iné nadávky, a to aj na adresu jeho syna.

12. Žalobkyňa vo svojej výpovedi dňa 10.07.2019 pred prvostupňovým správny orgánom uviedla, že čo sa týka uvedeného telefonátu bývalému manželovi H. H. zo dňa 27.12.2018, tak s odstupom času a po vypočutí uvedenej nahrávky je naozaj možné, že sa na adresu pána H. H. vyjadrila slovami, ktoré sa jej kladú za vinu, pričom bolo to preto, že bola rozčúlená, nakoľko jej bývalý manžel nevrátil ich dcéru v riadnom čase. Konanie ju mrzí, za čo by sa pánovi H. H. chcela ospravedlniť.

13. Svedok H. H. vo svojej výpovedi tvrdil, že dňa 27.12.2018 bol v byte jeho rodičov, keď mu náhle zazvonil mobilný telefón. Keď zistil, že mu telefonuje jeho bývalá manželka, na mobilnom telefóne si zapol reproduktor, aby to počul aj jeho otec a mama, ktorí boli pri ňom a celý hovor si začal nahrávať. Okrem toho, že mu žalobkyňa vyčítala, že jej ich dcéru nevrátil v riadnom čase a vulgárne mu nadávala, tak niekoľko slov v uvedenom rozhovore padlo aj na adresu jeho otca N. H. H., L., kde sa vyjadrila, aby mu povedal, že je „U.“, pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala. Pred ukončením hovoru sa opäť vyjadrila slovami „H.“

14. Prvostupňový správny orgán - Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Oddelenie železničnej polície rozhodnutím č. ČSK:KRPZ-TN-ZP1-110/2019 zo dňa 13.07.2019 uznalo žalobkyňu vinnú zo spáchania priestupku proti extrémizmu podľa § 47a ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 27.12.2018 v čase okolo 09.20 hod. telefonovala svojmu bývalému manželovi H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., Z. XXXX/X a počas hovoru mu okrem iného uviedla „L.“, pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala a uviedla aj iné nadávky, pričom otcom H. H. je N. H. H. L., ktorý je U. národnosti, teda inému ublížila na cti tým, že ho urazila a vydala na prospech a úmyselne narušila občianske spolunažívanie hrubým správaním. Za uvedený priestupok jej bola uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch pokuta vo výške 50 eur. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že spáchanie priestupku bolo preukázané v prípravnom konaní príslušníkmi z Národnej kriminálnej agentúry, národnej protiteroristickej jednotky, expozitúry západ, poukázal na dôkazy vykonané v správnom konaní a dospel k záveru, že je nepochybné, že sa žalobkyňa (obvinená) dopustila priestupku proti extrémizmu podľa § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, ku ktorému sa priznala.

15. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa s odôvodnením, že uvedeného vyjadrenia sa na adresu p. N. H. H. nedopustila a pri výsluchu dňa 10.07.2019 toto obvinenie razantne poprela, lebo bola pod psychickým stresom. Trvala na tom, že uvedené v rozkaze, v ktorom je uznaná vinnou z extrémizmu nikdy na adresu p. N. H. H., L. nepoužila, nemala jediný dôvod, nakoľko sa s ním nestretáva, netelefonuje si s ním, skôr naopak, ho obdivuje, že vo svojom veku plnohodnotne riadi ešte svoju firmu. To, čo predložil jej exmanžel p. H. H. ako údajnú nahrávku medzi ňou a ním považuje za zvukovú montáž (čiže nelegálny dôkaz), nakoľko sa snaží pred súdom očierniť, keďže prebieha na OS TN konanie ohľadom ich dcéry a trestné konanie (sp. zn. 4T/85/2016), kde bol p. H. H. obžalovaný, že neoprávnene vnikol na ich pozemok a následne sa žalobkyňi vyhrážal vulgárne smrťou. Žalobkyňa bola toho názoru, že jeho konanie podať na ňu takéto oznámenie je z jeho strany účelové.

16. Žalovaný ako odvolací orgán preskúmal prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy a napadnutým rozhodnutím rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2, z.č. 71/1967 Zb odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, Oddelenie železničnej polície potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že spáchanie priestupku bolo dostatočne zdokumentované, spisový materiál obsahuje dôležité skutočnosti a dôkazy vrátane vyjadrení svedkov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom, na základe čoho bolo preukázané, že žalobkyňa (obvinená z priestupku) porušila ustanovenie § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, čím bola uznaná vinnou zo spáchania skutkovej podstaty uvedeného priestupku. Žalovaný poukázal na zápisnicu z ústneho pojednávania pred prvostupňovým správny orgánom, v ktorej sa žalobkyňa vyjadrila, že tak konala v rozčúlení, konanie kladené jej za vinu ju mrzí a chce sa pánovi A. H. ospravedlniť. Výšku uloženej sankcie považoval žalovaný vzhľadom k okolnostiam a následkom a tiež k osobným a sociálnym pomerom žalobkyne za dostatočnú.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

18. Podľa § 3 zákona o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

19. Podľa § 4 ods. 2 zákona o priestupkoch, priestupok je spáchaný úmyselne, ak páchatel a) chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom alebo b) vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, a pre prípad, že ho poruší alebo ohrozí, bol s tým uzrozmenný.

20. Podľa § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, priestupku extrémizmu sa dopustí ten, kto dopustí sa priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a), b) a d) alebo priestupku proti majetku podľa § 50 úmyselným zničením alebo poškodením veci z dôvodu národnostnej, etnickej alebo rasovej nenávisťi alebo nenávisťi z dôvodu farby pleti, pôvodu rodu alebo z dôvodu náboženského vyznania.

21. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech, inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví, úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

22. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

23. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

24. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

25. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

26. Správny súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov pred jeho vydaním dospel k záveru, že správne orgány sa riadili vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, ktoré správne aplikovali, vychádzali z riadne zisteného skutkového stavu a žalovaný napadnuté rozhodnutie náležite odôvodnil.

27. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zameral na otázku, či vykonané dôkazy z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a súčasne, či vykonané dôkazy robia logicky možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

28. Protiprávne konanie žalobkyne (ktorým došlo k spáchaniu priestupku) je vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, ako i v rozhodnutí žalovaného o odvolaní vymedzené dostatočne a určito. V obidvoch rozhodnutiach bolo náležite vykonané hodnotenie dôkazov, ktoré žalobkyňa žiadnym hodnoverným spôsobom nevyvrátila, práve naopak, vo svojej výpovedi pripustila výroky uvedené na adresu pána N. H., L. s tým, že ju to mrzí a chce sa mu ospravedlniť. Pri hodnotení dôkazov správnymi orgánmi (prvostupňovým i odvolacím) súd nezistil ani právne pochybenia, prípadne inú vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Popri zvukovej nahrávke (zázname), ktorá bola podporným dôkazom, sa správne orgány pri svojom rozhodovaní opierali aj o iné dôkazy (výsluchy svedkov). Pred správnym orgánom prvého stupňa vypovedali žalobkyňa, N. H. H., L. a H. H.. Zvuková nahrávka (záznam) preto bola len jedným z dôkazov, z ktorých správne orgány vychádzali a ostatné vykonané dôkazy (výsluchy svedkov) aj samé o sebe jednoznačným spôsobom preukazujú spáchanie priestupku proti extrémizmu žalobkyňou. V tomto smere správny súd opätovne dodáva, že žalobkyňa sa v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa sama a dobrovoľne priznala k spáchaniu skutku (priestupku) s tvrdením, že konanie ju mrzí, za čo by sa chcela pánovi N. H. H., L. ospravedlniť. Zápisnicu z ústneho pojednávania žalobkyňa vlastnoručne podpísala. Popieranie spáchania skutku pred odvolacím správnym orgánom (žalovaným) žalobkyňou odôvodnené psychickým stresom preto neobstojí. Správny súd to považuje za účelovú obranu žalobkyne v snahe zbaviť sa zodpovednosti za svoje konanie.

29. Žalobkyňa súčasne namietala, že zvuková nahrávka (záznam) zo dňa 27.12.2018 je zvukovou montážou (nezákonným dôkazom). Správny súd preto skúmal, či vyhotovenie zvukovej nahrávky (záznamu) zo strany H. H. predstavuje neoprávnený zásah do osobnosti, spôsobilý ohroziť práva žalobkyne chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a riešil otázku použiteľnosti tohto dôkazného prostriedku v priestupkovom konaní. Významné je v tomto smere zistenie, či záujem na ochrane súkromia je väčší ako záujem spoločnosti na spravodlivom postihnutí možného protiprávneho konania. Zvuková nahrávka (záznam) vyhotovená súkromnou osobou môže byť v priestupkovom konaní použitá ako dôkaz na dokumentovanie a preukazovanie porušenia ustanovení priestupkového zákona. V priestupkovom konaní sa nemôže žalobkyňa domáhať nepostihnutia za priestupok, a to ani s prípadným odkazom na porušenie práva na súkromie, pokiaľ sama porušila oprávnené záujmy inej osoby chránené zákonom. Navyiac ako už správny súd uviedol, predmetná nahrávka nebola v konaní jediným dôkazom, keďže v konaní boli vypočutí i svedkovia a žalobkyňa pripustila, že skutok spáchala.

30. Vo vzťahu k výške pokuty uloženej žalobkyni (50 eur) správny súd uvádza, že podľa § 47a ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 500 eur. Správny orgán prvého stupňa mohol uložiť žalobkyni pokutu až do výšky 500 eur, pričom jej uložil 50 eur s tým, že pri určení tohto druhu sankcie a jej výmery zohľadnil zákonné kritériá na ktoré sa prihliada v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 372/1990 Zb.. Žalovaný sa s výškou uloženej sankcie (pokuty) stotožnil, považoval ju za dostatočne odôvodnenú a v danom prípade opodstatnenú. Žalobkyňa výšku uloženej sankcie v podanej žalobe nenamietala. Výšku uloženej pokuty správny súd považuje za primeranú okolnostiam a súčasne aj zodpovedajúcu požiadavkám generálnej prevencie.

31. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol (§ 190 SSP).

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 SSP podľa ktorého žalovanému prizná správny súd podľa jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Žalovaný náhradu trov konania nežiadal a súčasne ani neboli splnené výnimočné okolnosti, ktoré by umožňovali priznať úspešnému žalovanému náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu správny súd rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať na Krajský súd v Trenčíne kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci. sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.